

Tarsus Üniversitesi
2024-2025 Eğitim Öğretim Güz Dönemi
Yenilikçi Öğrenme Projesi Sonuç Raporu

Dr. Nermin PUNAR ÖZÇELİK
Bologna Koordinatörlüğü

İçindekiler

Proje Özeti	1
1. Öğretim Yöntemleri ve Araçlar	1
Öğrenme Yöntemleri:	1
Kullanılan Araçlar ve Teknikler:	1
Yöntem ve Araçların Etkililiği:	2
2. Öğrenci Başarısı Üzerindeki Etkiler	2
Başarıyı Artıran Faktörler:	2
Başarıyı Etkileyen Olumsuz Unsurlar:	2
3. Ölçme ve Değerlendirme Araçlarının Yeterliliği	3
Mevcut Ölçme Araçları:	3
Yeterlilik ve Sorunlar:	3
Alternatif Ölçme Araçları:	3
4. Eksiklikler ve İyileştirme Önerileri	4
Tespit Edilen Eksiklikler:	4
İyileştirme Önerileri:	4
5. Alan Bazlı Özet Değerlendirme	6
1. En Sık Kullanılan Öğretim Yöntem ve Teknikleri	6
2. En Sık Kullanılan Öğretim Araçları	6
3. En Sık Kullanılan Ölçme ve Değerlendirme Araçları	6
6. Üniversite Bazında Kullanılan Tüm Yöntem ve Teknikler	7

Proje Özeti

Yenilikçi öğrenme yaklaşımı, eğitim ve öğretim süreçlerinde ulusal ve uluslararası düzeyde meydana gelen değişimleri dikkate alarak bilgiye erişimde yeni ve özgün yöntemlerin geliştirilmesini savunur. Bu yaklaşım, öğrenci odaklı olup farklı öğrenen ihtiyaçlarını gözetir, eğitimcilerin gelişimine katkı sağlar, kurumlar arası iş birliğini teşvik eder ve dijitalleşmeyi sürecin ayrılmaz bir parçası olarak aktif şekilde kullanır. Ayrıca, sonuç yerine süreci merkeze alan bir bakış açısını benimser. Tarsus Üniversitesi de benimsemiş olduğu Eğitim Öğretim, Ar-Ge ve İnovasyon, Kalite Güvencesi gibi politikalar kapsamında, 2023-2024 eğitim öğretim güz döneminden itibaren derslerde yenilikçi öğrenme ve öğretme, ölçme ve değerlendirme yöntem ve yaklaşımlarının kullanılmasını benimseyen bir sürecin parçası olmuştur. Bu kapsamda üniversite genelinde 2024-2025 eğitim-öğretim yılı güz döneminde de süreç her bölümden her hocanın en az bir dersini yenilikçi öğrenme yöntem ve teknikleri ile uygulaması ile devam etmiştir.

Üniversite genelinde 2024-2025 Eğitim-Öğretim yılı, güz döneminde toplam **155 farklı derste, 30'dan fazla** farklı yenilikçi öğretim yöntem ve teknikleri kullanılmış ve öğretim elemanlarından gelen ders raporları incelenmiştir ve en sık tercih edilen yöntemlerden en az kullanılanlara doğru bir sıralama yapılmıştır. Bunun dışında raporlardan elde edilen bilgiler doğrultusunda üniversite genelinde en sık kullanılan öğretim yöntem ve teknikleri, kullanılan araçlar ve bunların etkililiği, öğrenci başarısına olumlu ve olumsuz etkileri, kullanılan ölçme ve değerlendirme yöntemleri, bunların yeterlilik ve sorunları, genel olarak proje kapsamında tespit edilen eksiklikler ve iyileştirme önerileri belirlenmiş ve bu raporda detaylıca aktarılmıştır. Ayrıca üniversitemizdeki eğitim, sosyal, mühendislik ve sağlık olmak üzere dört alanda en sık kullanılan öğretim yöntem ve teknikleri, öğretim araçları ve ölçme ve değerlendirme araçları tablo halinde özetlenmiştir.

I. Öğretim Yöntemleri ve Araçlar

Öğrenme Yöntemleri: İncelenen raporlarda belirli **öğretim yöntemleri** diğerlerine göre çok daha sık kullanılmıştır. Özellikle **işbirlikli öğrenme, akran öğrenmesi ve ters yüz sınıf modeli** hemen her alanda en yaygın uygulanan yaklaşımlar olarak öne çıkmaktadır. Örneğin mühendislik eğitimine ilişkin verilerde bu üç yöntem en sık kullanılan yaklaşımlar olup; aynı şekilde sağlık alanındaki derslerde de en sık **işbirlikli (cooperative) öğrenme** kullanılmıştır. Bunların yanı sıra, **proje tabanlı öğrenme ve sorgulamaya dayalı öğrenme** gibi öğrenci etkin katılımına dayanan yöntemlerin de birden çok raporda sıkça yer aldığı görülmektedir. Nitekim eğitim alanına odaklanan raporlarda da **sorgulamaya dayalı, işbirlikli ve çevrimiçi öğrenme** yöntemlerinin en çok tekrar eden yöntem ve teknikler olduğu bildirilmiştir. Bu bulgular, öğreneni merkeze alan ve aktif katılım teşvik eden yöntemlerin, kurumda farklı disiplinlerde tercih edildiğini göstermektedir.

Kullanılan Araçlar ve Teknikler: Raporlarda öne çıkan **öğretim araçları ve teknikleri**, büyük ölçüde dijital teknolojilerle zenginleştirilmiş içerikler ve etkileşim odaklı etkinliklerdir. **Video içerikleri ve dijital platformlar** hemen her alanda yaygın kullanılan materyaller olarak görülmektedir. Örneğin, eğitim ve mühendislik alanlarındaki çalışmalarda video kullanımı en sık belirtilen araçlardan biridir. Benzer şekilde, mühendislik eğitiminde **çevrimiçi platformlar** (Google Classroom gibi) öğretim sürecinin ayrılmaz bir parçası olarak birden fazla kez vurgulanmıştır. Bunun yanı sıra **sunum, tartışma ve grup çalışması** gibi öğrenci etkileşimini artıran tekniklerin de çokça tercih edildiği rapor edilmektedir. Sağlık alanındaki derslerde, tartışma ve öğrenci sunumları en sık kullanılan teknikler arasında yer almaktadır.

Sosyal bilimler alanında da öğrencilerin derste **sunum yapması** ve sınıf içi **tartışma** en yaygın uygulamalar arasındadır. Ayrıca **soru-cevap** etkinlikleri hemen her alanda kullanılan klasik bir yöntem olarak karşımıza çıkmaktadır. Tüm bu veriler, dijital araçların sağladığı zengin içerik ile **etkileşim temelli aktivitelerin** bir arada kullanıldığını ve yaygınlaştığını göstermektedir.

Yöntem ve Araçların Etkililiği: Sık kullanılan bu yöntem ve araçların **etkili olup olmadığına** dair raporlarda olumlu bulgular mevcuttur. Öğrenci geri bildirimlerine göre, **teknoloji destekli ve uygulamalı** öğretim teknikleri öğrencilerin ilgisini çekmekte ve öğrenmeye aktif katılımı artırmaktadır. Nitekim yapay zekâ, dijital araçlar ve uygulamalı sunum teknikleriyle zenginleştirilmiş derslerde **öğrenci motivasyonunun yükseldiği**, derse katılım ve başarı ortalamalarının arttığı belirtilmiştir. Yine görsel materyal kullanımının bir örneği olarak **film izleme** etkinliği, öğrencileri motive etmiş ve konuların anlaşılmasını kolaylaştırmıştır. Grup çalışmaları ve öğrencilerin aktif sunum yapması gibi yöntemlerin ise öğrencilerin **özgüvenini artırdığı** ve iş birliği becerilerini geliştirdiği ifade edilmektedir. Kısacası, veriler bu yenilikçi yöntem ve araçların öğrenci katılımını ve öğrenme kalitesini yükseltmede etkili olduğunu ortaya koymaktadır.

2. Öğrenci Başarısı Üzerindeki Etkiler

İncelenen raporlar, yenilikçi öğretim yöntemlerinin **öğrenci başarısına genellikle olumlu etki yaptığını** göstermektedir. Birçok raporda, aktif öğrenme yöntemleri uygulandığında sınıflardaki **genel başarı oranının arttığı** vurgulanmıştır. Örneğin, sağlık alanındaki bir raporda yenilikçi yöntemlerle yürütülen ders sonunda **tüm öğrencilerin dersi başarıyla tamamladığı** belirtilmekte; ayrıca ders sürecinde öğrenci katılım oranlarında belirgin bir artış gözlemlendiği raporlanmaktadır. Benzer şekilde, sosyal bilimler alanındaki analizde de çoğu sınıfta bu yöntemler uygulandıktan sonra başarı seviyelerinin yükseldiği, hatta bazı sınıflarda **tüm öğrencilerin başarılı olduğu** ifade edilmiştir. Özellikle ders içi etkileşimi yüksek tutan uygulamaların, öğrencilerin derse ilgisini artırdığı ve bunun **akademik başarıya yansıdığı** raporlarda dile getirilen ortak bir bulgudur.

Başarıyı Artıran Faktörler: Öğrenci başarısındaki artış, özellikle **aktif ve işbirlikli öğrenme ortamlarına** bağlanmaktadır. Yoğun etkileşim içeren derslerin **ciddi başarı artışı** sağladığı, **grup çalışmaları** sayesinde öğrencilerin performansının belirgin biçimde iyileştiği rapor edilmiştir. İşbirlikçi öğrenme ve akran öğrenmesi gibi yöntemlerle öğrencilerin derse motivasyonla katıldığı ve sonuç olarak başarı ortalamalarının yükseldiği gözlemlenmiştir. Örneğin, sosyal öğrenme ortamlarında **öğrencilerin ilgi ve katılımının artması**, bu yöntemlerin akademik başarıya olumlu katkı yaptığını gösteren kritik bir etkidir. Bunlara ek olarak, öğrencilerin yaptığı **proje ödevleri** sonrasında aldıkları **aşamalı geri bildirim**, başarıyı artıran bir başka unsur olarak belirlenmiştir; bu şekilde adım adım rehberlik alan öğrenciler sınıf ortalamasına olumlu katkı sağlayarak daha yüksek performans göstermiştir.

Başarıyı Etkileyen Olumsuz Unsurlar: Raporlarda, bazı faktörlerin ise öğrenci başarısını görece **düşürdüğü** veya istenen düzeyde artışı engellediği belirtilmektedir. Yeni ve alışılmadık yöntemlere maruz kalan bazı öğrencilerin başlangıçta **zorlandığı** ve uyum sağlamakta güçlük çektiği görülmüştür. Bu durum, beklenen öğrenme kazanımlarının başlangıçta tam gerçekleşmemesine yol açabilmektedir. Ayrıca derslere düzenli **hazırlık yapmayan** veya sorumluluk almayan öğrencilerin, aktif öğrenme yöntemlerinden beklenen faydayı göremediği rapor edilmiştir. Nitekim bazı sınıflarda, öğrenci hazırlığının yetersiz olması yüzünden genel başarı düzeyinin düştüğü gözlemlenmiştir. Başarıdaki dalgalanmalara etki eden bir diğer kritik

unsur da **ölçme ve değerlendirme yöntemleri** olmuştur. Ölçme yöntemleri eğer yeni öğretim yaklaşımıyla uyumlu değilse veya yetersiz kalıyorsa, öğrencilerin gerçek öğrenme düzeyini tam yansıtmayabilir. Raporlardan birinde, klasik sınav formatında başarılı olan öğrencilerin test türü sınavlarda düşük performans sergilediği, dolayısıyla mevcut değerlendirme biçiminin bazı öğrencilerin bilgisini doğru değerlendiremediği belirtilmiştir. Bu tür bulgular, uygun yöntemlerle desteklenmeyen değerlendirme sistemlerinin öğrenci başarısını olumsuz etkileyebileceğini göstermektedir.

3. Ölçme ve Değerlendirme Araçlarının Yeterliliği

Mevcut Ölçme Araçları: Raporlarda elde edilen bilgilere göre, eğitim etkinliklerinde çeşitli **ölçme ve değerlendirme yöntemleri** kullanılmıştır. En yaygın görülen değerlendirme araçları arasında **öğrenci sunumları, kısa sınavlar (quiz), ödev ve projeler, rapor hazırlama ve derse katılım** puanlaması sayılabilir. Örneğin sosyal bilimler alanındaki raporda, sunum yöntemi en sık kullanılan ölçme aracı olurken, kısa sınav ve ödev en çok kullanılan diğer ölçme araçları olmuştur. Benzer şekilde sağlık alanı verilerinde de sözlü sunum, notlandırma, rapor ve ödev gibi yöntemlerin birden çok defa kullanıldığı görülmektedir. Bu çeşitlilik, klasik sınavların yanı sıra sürece dayalı alternatif değerlendirme formlarının da benimsendiğine işaret etmektedir.

Yeterlilik ve Sorunlar: Kullanılan ölçme araçlarının **yeterliliği** konusunda raporlarda bazı çekinceler dile getirilmiştir. Özellikle yenilikçi öğretim yöntemlerinin getirdiği tüm kazanımları, mevcut ölçme tekniklerinin her zaman tam olarak yakalayamadığı belirtilmektedir. Bazı öğrenciler ve öğretmenler, uygulanan değerlendirme yöntemlerinin tüm öğrenme çıktıları için yeterli olmadığını ifade etmişlerdir. Nitekim, yenilikçi öğrenme projelerinde hedeflenen tüm kazanımlara her zaman ulaşamadığı (örneğin öğrencilerin **araştırma yapma ve bilgi sunma becerilerinin** istenen düzeyde ölçülüp gelişmediği) raporda vurgulanmıştır. Bu durum, ölçme araçlarının bu becerileri yakalamakta yetersiz kaldığına işaret edebilir. Ayrıca, bazı değerlendirme sistemlerindeki **uyumsuzluklar** öğrencilerin başarı sonuçlarını etkilemiştir. Örneğin bir raporda, **klasik sınav** formatında yüksek başarı gösteren öğrencilerin **test formatındaki sınavlarda** beklenenden düşük performans sergilediği belirtilmiş; bu farklılık, ölçme sisteminin tutarlılığı konusunda bir sorun olarak ele alınmıştır. Benzer şekilde, bazı öğrenciler dönem sonu notu hesaplanırken yenilikçi etkinliklerin (örneğin derste yapılan proje, sunum gibi çalışmaların) nota etkisinin çok az olmasını eleştirmişlerdir. Bu geri bildirimler, mevcut ölçme araçlarının, uygulanan öğretim yöntemlerini tam olarak desteklemediği ya da öğrenci gayretini yeterince ödüllendirmediği durumlar olabileceğine işaret etmektedir.

Alternatif Ölçme Araçları: Daha etkili olabilecek **alternatif değerlendirme yöntemleri** üzerinde durulması gerektiği de verilerden çıkarılabilecek bir başka noktadır. Mevcut raporlarda bazı yenilikçi değerlendirme araçlarının kullanılmaya başlandığı görülmektedir. Örneğin, kimi derslerde **oyunlaştırılmış quiz uygulamaları (Kahoot gibi)** denenmiş ve bu dijital değerlendirmelerin öğrencilerin ilgisini çekerek anlık geri bildirim sağlamada başarılı olduğu rapor edilmiştir. Yine **vaka çalışması/analizi ve proje bazlı performans ödevleri**, öğrencilerin üst düzey düşünme ve gerçek dünya becerilerini değerlendirmek için kullanılan alternatif yöntemlerdendir (sağlık alanında vaka analizine ve projelere de ölçme aracı olarak yer verilmiştir). Bu tür alternatif araçlar, geleneksel sınavlara kıyasla öğrenci başarısını daha bütüncül şekilde ölçme potansiyeline sahiptir. Nitekim, proje ödevleri ve sunum gibi faaliyetlerden elde edilen kazanımların öğrenci başarısına olumlu yansıdığı görülmüş ve bu aktivitelerin değerlendirme sistemine entegre edilmesinin önemi vurgulanmıştır. Sonuç olarak,

mevcut ölçme araçlarının kısmen yeterli olmakla birlikte, **daha çeşitli ve çok boyutlu değerlendirme stratejilerine** ihtiyaç olduğu açıktır. Bu sayede her öğrencinin farklı becerileri daha adil ve kapsamlı biçimde değerlendirilebilir.

4. Eksiklikler ve iyileştirme Önerileri

Tespit Edilen Eksiklikler: Raporların içerdiği geri bildirim ve değerlendirmeler, uygulanan yöntemlerin başarısını kısıtlayabilecek bazı **eksiklikler** olduğunu ortaya koymaktadır. En dikkat çekici sorunlardan biri, **bazı öğrencilerin yenilikçi yöntemlere tam uyum sağlayamaması** ve derslere yeterince hazırlık yapmamalarıdır. Sorumluluk duygusu düşük veya ders öncesinde hazırlık yapmayan öğrencilerin, uygulanan yenilikçi yöntemlerden beklenen faydayı göremedikleri belirtilmiştir. Öğrenci ders takibinin düzensiz olması da etkileşimli etkinliklerin verimini düşürmüş, grup çalışmaları gibi uygulamalardan istenen sonuçların alınmasını zorlaştırmıştır. Bir diğer sorun alanı, **öğrenci iş yükünün aşırı artması** ve bu tür etkinliklerin **sürekliliğinin sağlanması** ile ilgilidir. Bazı öğrenciler, her derste sürekli sunum yapma, ön hazırlık ve ödev tamamlama gibi görevlerin **çok zaman aldığını** ve tüm derslerde bu düzeyde aktif kalmanın zor olduğunu dile getirmiştir. Bu durum, yenilikçi yöntemlerin arka arkaya ve yoğun biçimde uygulanmasının, öğrenciler üzerinde baskı yaratabildiğini göstermektedir. Ayrıca, yürütülen bazı yenilikçi öğrenme projelerinde hedeflenen tüm kazanımlara her zaman ulaşamadığı belirtilmiştir; örneğin, öğrencilerin araştırma yapma ve bilgi sunma becerilerinin istenen düzeyde gelişmemesi, uygulamanın bir eksikliği olarak raporlanmıştır. Son olarak, **sınıf mevcudu ve ortamı** da önemli bir faktör olarak ortaya çıkmıştır. Sınıf mevcudunun fazla olması durumunda etkileşimli yöntemlerin uygulanmasının zorlaştığı, kalabalık sınıflarda her öğrenciye yeterince dönüt verilemediği rapor edilmiştir. Nitekim, ideal olarak sınıf mevcudunun **15 öğrenciyi aşmaması gerektiği**, aksi takdirde yöntemin etkinliğinin azaldığı vurgulanmıştır.

İyileştirme Önerileri: Belirlenen eksiklikler ışığında, öğrenci başarısını ve katılımını artırmaya yönelik çeşitli **iyileştirme önerileri** gündeme gelmektedir:

- **Öğrenci Sorumluluğunu Artırma:** Öğrencilerin derse hazırlıklı gelmelerini ve aktif katılım göstermelerini sağlamak için teşvik edici önlemler alınmalıdır. Ders öncesi okuma veya araştırma yapma gibi hazırlıkları notlandırmak ya da **derse katılımı değerlendirme ölçütlerinden biri** haline getirmek, öğrencilerin sorumluluk bilincini geliştirebilir. Bu sayede, hazırlıksız yaklaşımdan kaynaklanan verim kaybı azaltılacaktır.
- **İş Yükünü ve Etkinlik Takvimini Dengeleme:** Yenilikçi yöntemlerin faydasını görmek için bunları süreklilik içinde uygulamak önemli olsa da, **tüm derslerde eşzamanlı olarak yoğun görevler vermekten kaçınılmalıdır**. Öğrenci geri bildirimleri, her derste birden fazla büyük görev almanın zorlayıcı olduğunu göstermiştir. Bu nedenle, öğretim elemanları arası koordinasyonla büyük proje ve sunumların farklı haftalara/dönemlere yayılması önerilir. Böylece öğrenciler her bir etkinliğe yeterli zamanı ayırabilir ve **yoğunluk dengelenmiş** olur.
- **Ölçme ve Değerlendirme Sistemini Geliştirme:** Değerlendirme sisteminde, uygulanan yeni yöntemleri daha iyi yansıtacak düzenlemeler yapılmalıdır. Öncelikle, yenilikçi etkinliklerin (örneğin proje, sunum, katılım gibi) **ders sonu notuna etkisi** artırılmalıdır. Mevcut durumda bazı öğrenciler, bu etkinliklerin nota çok az katkısı olduğunu eleştirmiştir. Puanlama sisteminde yapılacak iyileştirmelerle, öğrenciler bu çalışmalara daha fazla önem verecek ve dolayısıyla bu etkinliklerin öğrenmeye katkısı

da artacaktır. Ayrıca, **farklı değerlendirme araçlarının dengeli kullanımı** sağlanmalıdır. Sadece klasik sınavlar değil, performans ödevleri, sözlü sunumlar, grup projeleri, sınıf içi tartışmalar gibi çeşitli ölçme araçları birlikte kullanılırsa, öğrencilerin farklı becerileri değerlendirilebilir. Özellikle notlandırmada **puan kaygısını azaltacak** yöntemlere ağırlık vermek faydalı olacaktır. Örneğin, küçük ölçekli quiz veya formatif değerlendirmelerin ağırlığını artırmak, öğrencilerin sürekli sınav baskısı olmadan öğrenmeye odaklanmasını sağlar. Raporlarda, **puan kaygısının azaltıldığı** durumlarda öğrencilerin derse daha meraklı ve rahat katılım gösterdiği belirtilmiştir. Bu da daha samimi katılımın, dolaylı olarak başarıyı yükseltebileceğini göstermektedir.

- **Öğrenci Desteği ve Adaptasyon:** Yenilikçi yöntemlere geçişte **öğrenci adaptasyonunu desteklemek** de kritik bir öneridir. Alışık olunmayan aktif öğrenme teknikleri uygulamaya konulduğunda, öğrencilere başlangıçta rehberlik sunulması önerilir. Raporlardan biri, daha önce deneyimlenmemiş yöntemler konusunda **öğrencilerin desteklenmesinin adaptasyonu kolaylaştıracağını** vurgulamaktadır. Bu bağlamda, üniversite ve bölüm düzeyinde oryantasyon programları, çalışma atölyeleri veya pilot uygulamalar yapılarak öğrencilerin yeni yöntemlerle tanışması sağlanabilir. Örneğin, **grup çalışmasına** yabancı öğrenciler için küçük görevlerle alıştırmak yapmak veya **araştırma becerileri** zayıf öğrencilere kütüphane kullanımı, kaynak tarama gibi konularda mini eğitimler vermek adaptasyonu artıracaktır. Böylece öğrenciler, yenilikçi yöntemlerden **maksimum verimi alabilecek duruma** gelmiş olacaklardır.
- **Sınıf Mevcudu ve Öğrenme Ortamı:** Etkileşimli ve öğrenci merkezli yöntemlerin etkili olabilmesi için sınıf mevcudu ve fiziksel ortam koşullarına dikkat edilmelidir. Yukarıda belirtildiği gibi, kalabalık sınıflar etkileşimi azaltmaktadır; bu nedenle mümkün olduğunca sınıflar **küçük gruplar halinde** düzenlenmelidir. İmkanlar elverdiğince, sınıf mevcudunun 15-20 civarında tutulması önerilir. Eğer sınıf büyükse, öğrencileri daha küçük çalışma gruplarına bölmek ve tartışma/etkinlikleri bu gruplar üzerinden yürütmek çözüm olabilir. Bu sayede her bir öğrenciye söz hakkı ve geri bildirim fırsatı doğar, **öğrenme deneyimi kişiselleşir**. Ayrıca sınıf ortamının teknolojik araçlarla donatılması (ör. projeksiyon, akıllı tahta, internet erişimi) ve fiziki düzenin işbirliğine elverişli hale getirilmesi (ör. hareketli oturma düzeni, grup masaları) de yöntemlerin başarısını destekleyecektir.

Sonuç olarak, eldeki verilere dayanan analiz, yenilikçi öğretim yöntem ve araçlarının genel olarak **öğrenci katılımını ve başarısını artırdığını**; ancak bu yöntemlerin etkili olabilmesi için uygun **destekleyici önlemler ve iyileştirmelerle** tamamlanmaları gerektiğini göstermektedir. Uygulamada karşılaşılan eksikliklerin giderilmesi için hem öğretim stratejilerinde hem de ölçme-değerlendirme sisteminde çeşitli düzenlemeler yapmak gerekmiştir. Bu sayede, modern öğretim yaklaşımlarının potansiyeli tam olarak ortaya çıkarılabilecek ve öğrencilerin öğrenme deneyimleri daha verimli hale gelecektir.

5. Alan Bazlı Özet Değerlendirme

1. En Sık Kullanılan Öğretim Yöntem ve Teknikleri

Alan	En Sık Kullanılan Yöntemler
Eğitim	Sorgulamaya Dayalı Öğrenme, İşbirlikçi Öğrenme, Çevrimiçi Öğrenme
Mühendislik	İşbirlikçi Öğrenme, Akran Öğrenmesi, Ters Yüz Sınıf, Proje Tabanlı Öğrenme, Sorgulamaya Dayalı Öğrenme
Sağlık	İşbirlikçi Öğrenme, Sorgulamaya Dayalı Öğrenme, Senaryo Temelli Öğrenme, Ters Yüz Sınıf Öğrenme, Akran Öğrenmesi, Probleme Dayalı Öğrenme
Sosyal Bilimler	İşbirlikçi Öğrenme, Akran Öğrenmesi, Ters Yüz Öğrenme, Proje Tabanlı Öğrenme, Sorgulamaya Dayalı Öğrenme

2. En Sık Kullanılan Öğretim Araçları

Alan	En Sık Kullanılan Öğretim Araçları
Eğitim	Video, Dijital Araçlar, Canlandırma, Grup Çalışması, Tartışma
Mühendislik	Online Platformlar (Google Classroom vb.), Videolar, E-Kitaplar, Çevrimiçi Ders Materyali
Sağlık	Video İçerikleri, Simülasyonlar, İnteraktif Materyaller, PowerPoint Sunumları, Quizler (Kahoot vb.)
Sosyal Bilimler	Sunum, Dijital Araçlar, Video, Tartışma, Grup Çalışması, Soru-Cevap

3. En Sık Kullanılan Ölçme ve Değerlendirme Araçları

Alan	En Sık Kullanılan Ölçme Yöntemleri
Eğitim	Performans Değerlendirme, Ödev
Mühendislik	Ödev, Kısa Sınav, Proje, Rapor, Sunum, Akran Değerlendirmesi
Sağlık	Sunum, Notlandırma, Rapor, Ödev, Vaka Çalışması, Katılım
Sosyal Bilimler	Sunum, Kısa Sınav, Ödev, Rapor, Ders Katılımı, Proje

ÜNİVERSİTESİ

6. Üniversite Bazında Kullanılan Tüm Yöntem ve Teknikler

1. İşbirlikçi Öğrenme
2. Sorgulamaya Dayalı Öğrenme
3. Proje Tabanlı Öğrenme
4. Ters Yüz Öğrenme / Ters Yüz Sınıf Öğrenme / Ters Yüz Edilmiş Sınıf Öğrenme
5. Dijital Araçlarla Öğrenme / Dijital Araçlar ve Platformlar ile Öğrenme / Dijital Araçlar ile Öğrenme
6. Çevrimiçi Öğrenme / Çevrimiçi Öğrenme Modeli
7. Akran Öğrenmesi / Akran Öğretimi
8. Senaryo Temelli Öğrenme / Senaryo Tabanlı Öğrenme
9. Görev Tabanlı Öğrenme
10. Geri Bildirim Odaklı Öğrenme
11. Etkileşimli Öğrenme
12. Probleme Dayalı Öğrenme / Problem Tabanlı Öğrenme
13. Oyunlaştırma
14. İnfomal Öğrenme / İnfomal Öğrenme Yöntemi
15. Türetimci Çoklu Ortam Öğrenme / Türetimci Çoklu Ortam Öğrenmesi
16. Bağımsız Öğrenme / Bağımsız Öğrenme Modeli
17. Bireyselleştirilmiş/Uyarlamalı Öğrenme / Kişiselleştirilmiş Öğrenme
18. Vaka Çalışması / Örnek Olay Yöntemi
19. Bilgisayar Destekli Öğrenme / Teknoloji Tabanlı Öğrenme
20. Bağlamsal Öğrenme
21. Program Tabanlı Öğrenme
22. Karma Öğrenme
23. Beceri Temelli Eğitim
24. Progresif Öğrenme Modeli
25. Jigsaw
26. Çoklu Ortam Öğrenmesi
27. Çoklu Zekâ Öğrenmesi
28. Dönüştürücü Öğrenme Modeli
29. Tasarım Düşünme
30. 5E Öğretim Modeli
31. Uygulama Tabanlı Öğrenme
32. Yapay Zekâ
33. Canlandırma
34. Kuantum Öğrenme